

Dette værk er downloadet fra Slægtsforskernes Bibliotek

Slægtsforskernes Bibliotek drives af foreningen Danske Slægtsforskere. Det er et privat special-bibliotek med værker, der er en del af vores fælles kulturarv omfattende slægts-, lokal- og personalhistorie.

Støt Slægtsforskernes Bibliotek – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

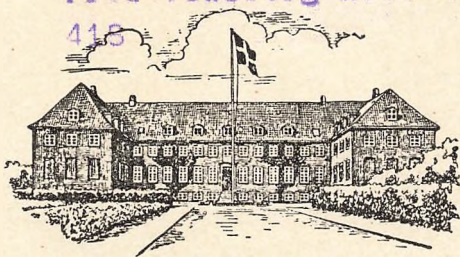
Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug. Videre publicering og distribution uden for husstanden er ulovlig.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

V
H. U. H. -
Bladet

MEDLEMSBLAD FOR HASLEV UDV. HØJSKOLES ELEVFORENING - OKTBR. 1953

AF ET BREV

„Hvordan skal jeg bedst give jer et indtryk af kirkedagen i Hamborg med dens 60,000 deltagere fra alle dele af Tyskland?

Forestil jer København i sol og med flag vajende fra alle store bygninger!

Forestil jer Forum, K. B.-hallen, Radioens koncertsal, Odd-Fellow Palæet og Universitetets store auditorier tre formiddage i træk fyldt til trængsel af mennesker til bibeltid!

Forestil jer Idrætsparken fyldt som til fodboldlandskamp, men af lutter unge, som imidlertid ikke er samlede om en bold, men til møde med taler, salmesang og kæmpeoptrin, der sluttede med fakkeltog, og hør dem sammen i kor bekende troen og bede Fadervor!

Forestil jeg S-togsstationerne fyldt til trængsel af mennesker, som venter på tog og synger salmer imens!

Forestil jer søndag formiddag alle byens kirker fyldt til sidste plads og på Frue Plads og Nørregade tusinder af mennesker samlede, som gennem højtalere deltager

i gudstjenesten i den tætpakkede domkirke!

Forestil jer i løbet af tre dage over 200 offentlige møder afholdt rundt om på byens befærdede gader og pladser med hornmusik, sang, taler og diskussion!

Forestil jer Rådhuspladsen en søndag formiddag, spærret for sporvogne og anden trafik, men fyldt til sidste flise af unge, samlede til gudstjeneste om et kæmpealter og et vældigt trækors og hør dem bede Fadervor i kor!

Forestil jer 300,000 mennesker samlet i Fælledparken til møde med taler og salmesang, hør dem bekende troen og slutte med: „*Love den Herre, den mægtige konge med ære!*“

Forestil jer alt dette — og meget mere — så har I dog en dunkel anelse om, hvad Hamborg var i dagene 12.—16. august!

Og det bedste af det hele var, at disse store møder med de tusinder af mennesker var komplet blottet for stemning og store ord. Det, som bar denne kirkedag, var noget helt andet end ord og følelser, nemlig ånd.

H. C. J.

»Hastigt svandt den lyse sommer . . .«

Det synes vi hvert år. Selvom 5 måneder er lang tid, flyver tiden af sted, når den er fuldt optaget. Der er vist ingen, der har kedet sig, men for de fleste har det knebet med at få tiden til at slå til.

Selv om det daglige arbejde har lagt beslag på alle kræfter, har 14 elever fået tid til at tage dommerprøven i håndbold. Lærer Lutz fra Slesvig har besøgt os og vist film fra det danske arbejde i Sydslesvig. En fremragende inder, dr. Patel og frue, har været her et par dage. De havde læst om Den udvidede Højskole i Amerika og ville, da de skulle til Danmark, se skolen. Det, som interesserede dem — skønt de er hinduer — var foreningen af det religiøse og det alment dannende. Dette ville de gerne praktisere på deres egen skole og undervisningsinstitut, som har 1800 elever. Men ikke bare Indien, også Amerika har vi fået ind på livet ved besøg af en frisk, ung pige fra U.S.A. Afrika og negerracens problemer har skoleinspektør Cornelins fra Nakskov, der selv ersort, også gjort levende for os. Også katolicismen har dette elevhold mødt på første hånd, idet forfatteren Peter Schindler har besøgt os. Han er til daglig præst ved Vatikanet. Han tilbød at være vor fører, når vi engang kom til Rom med en flok elever!!!

Pastor Bartholdy, som har været nogle måneder i Brasilien, har holdt 6 foredrag om sin rejse og det indtryk, han har fået af den åndelige situation i Sydamerika.

Til sidst skal jeg nævne, at vi har haft besøg af pastoralseminariet i 2 dage. De 21 vordende præster samt 2 præstekoner var som sædvanlig ikke kedelige. I skulle have hørt avisen søndagen efter! Især vore unge lærerinder måtte stå for skud, men de stod sig godt! Theologerne disku-

terede højskole med os lærere. Elisabeth Holmstrup var med og blev hos os et par dage. Med eleverne diskuterede de: „Hvad venter menigheden af deres præst“ og: „Hvad venter præsten sig af menigheden“. Det blev en usædvanlig livfuld og frugtbar diskussion.

Tirsdag den 29. havde vi afskedsfest, der begyndte med en stille og højtidsfuld altergang i Haslev kirke. Efter middagen holdt cand. theol. Johannessen et frisk og interessant foredrag om sit studieophold i Berlin. Efter at koret havde sunget, samledes vi om kaffebordene og havde et par hyggelige timer sammen.

Dette hold har følt det ligesom de mange, der har taget afsked med en højskole:

Ja, snart det sker, at vi skal af sted,
og alle våben må vi ha' med,
de slibes alt og skærpes så småt,
og vi vil lære at føre dem godt;
lære ret at gøre lyst,
hvor vi sætter vor fod,
og igennem livets dyst
bære ungdommens mod;
dagens møje, kampens luc
aldrig i os skal det kue!

Selvom det var et temmelig ungt hold, og det som andre hold har haft sine problemer, er det vor bøn og vort håb, at de er blevet rustet til ret at gøre lyst, hvor de sætter deres fod. Mange gode minder vil vi gemme fra denne sommer: De klare sangstemmer, det gode oprin ved elevstævnet, deres ivrige spørgen og lyst til at snakke med, deres store interesse for gymnastik, sport, håndarbejde o. s. v. o. s. v.

Som varigt minde efterlod holdet en dirigentklokke, hvis smukke sølvtoner vil klinge, når diskussionen bliver forhed hos kommende elevhold.

Vi vil følge hinanden i tankerne og

bede om, at alt, hvad de har lært, må have gjort dem nyttige til tjenesten iblandt vort folks ungdom; den trænger til ledere som sjældent før.

På vinterskolen er der endnu plads. Vi er taknemmelig for de 86, vi har indmeldt. Interessant er det, at de 8 er udlændinge, så vinterholdet vil få lejlighed til at møde Europas problemer på nærmeste hånd. Vi har altså endnu nogle pladser, men stoler på, at skolen skal blive fyldt.

I oktober spredes vi ud over landet til møder og stævner. Nina Swartz har sågar 2 instruktionskursus på Bornholm og Blåkilde. Den 11. samles vi til festligt lag ved Mettes konfirmation for så igen at spredes. Jeg har lovet at komme og tale til de tyske højskolefolks årsmøde helt nede ved Stuttgart. Selvom det er tidligere fjender, er vi enige om, at vi ikke

bør sige nej, når de beder om at udveksle erfaringer med os om ungdomsopdragelse. Netop den tyske ungdom trænger til højskolen, hvis det skal lykkes at opbygge en fri og demokratisk stormagt i Europas hjerte.

Vi er taknemmelige for gamle elevs forbøn, når vi har kursus, men vi trænger ikke mindre til den, når vi skal rejse rundt og tale til mennesker, der venter noget af os. Kommandør Hammerich, som jeg i sin tid arbejdede sammen med i Kirkens Korshær, sagde sommetider, at han aldrig rejste ud, undtagen når han havde et „hold i ryggen!“ Vi er taknemmelige for de mange elevhold, vi har i ryggen, når vi påtager os det ansvar at tale ordet til de mange mennesker.

Hjertelig hiisen fra alle på skolen.

Käte og Johs. M.

Giv agt! — Alle ret!

Nej, bliv bare siddende i den gode dybe lænestol, du behøver ikke at stå i retstilling, medens disse ord læses, det er for meget at forlange selv af en idrætsudøver! Blot du ikke bliver siddende, når kommandoen lyder i gymnastiksalen. „Årh, hun kan rende og hoppe, jeg gider ikke springe rundt til grin i en gymnastiksal, er det andet end tidsspilde? Lever jeg ikke fuldt ud lige så længe som disse mere eller mindre „sportsgale“ mennesker. Er det måske sundere at leve livet på denne måde?“ o. s. v. Vi kender remsen alt for godt, og vi ser disse mennesker for os, der med en vis foragt tænker: at de gider — kan de virkelig ikke bruge fritiden til noget mere nyttigt?

Her er vi ved et par vigtige spørgsmål, som jeg vil prøve at besvare. Tidsspilde at dyrke idræt! Nej, deri tager du fejl. Jørgine Abildgaard har engang sagt: „Der

skal øves idræt og gymnastik for fornøjelse, for det er en fornøjelse! Det er herligt at lege, at fornøje sig på den måde, glemme sig selv“. Men det giver også styrke og energi at dyrke gymnastik, og det giver fornyet mod til at gå i gang med de opgaver, som venter i hverdagen.

Om det er sundt at dyrke gymnastik, kan diskuteres. Store gymnastikpædagoger har undersøgt spørgsmålet, men kan ikke blive enige. Man har ikke kunnet bevise, at folk, der øver idræt, lever længere, end folk, der ikke øver idræt, men de lever måske bedre. Een ting vil jeg i hvert fald hævde: gymnastikken virker opdragende på karakteren. Egenskaber som mod, vilje, energi og udholdenhed bliver i høj grad opøvet, og een ting mere, gennem idrætten udvikles et fint og godt kammeratskab.

Jo, idrætten har sin store betydning, og dette her skal slet ikke være nogen for-

svarstale for idrætten, det er nemlig ikke nødvendigt. Intet skal overdrives, ej heller at dyrke idræt, hvis den får overhånd i et menneske, er det galt. Det skulle nødigt være sådan, at man går under navnet „sportsidiot“.

Flere og flere får heldigvis øjnene op for idrættens store betydning, og i dag er det sådan, at enhver moderne ung dyrker en eller anden form for idræt. Hermed melder der sig et nyt problem: Hvem skal lede alle disse unge? Der trænges til ledere, som ikke blot kan kommandere, men også gerne vil lede de unge og åbne deres øjne for de livsværdier, idrætten gemmer. Dette forhold er K.F.U.M. og K.s idrætsforbund vågen overfor og prøver at uddanne sådanne, bl. a. ved stævner og kurser til dygtiggørelse af unge ledere.

For at få mere kontakt med dette forbund har vi her på skolen nu oprettet en lokal afdeling. Den blev stiftet lørdag den 26. september og har foreløbig 24 medlemmer. Bestyrelsen består af fire af skolens lærere samt en seminarieelev.

Også her uddanner vi jo som bekendt ledere. I sommer havde vi 26 deltagere på delingsførerholdet. Det har været et herligt hold at arbejde med, og sikke et kammeratskab, der har været. Nu er det mit håb og min bøn, at disse piger må være rustede til at tage lederarbejdet op.

Foruden delingsføreruddannelsen er der 14, der har taget dommerekksamen i håndbold. De har haft mange kampe med de forskellige skoler. En enkelt gang har de taget en dyst med lærerne, som I kan se på billedet i næste nr.

Af nye boldspil, som vi har haft i sommer, skal nævnes Volley-båll. Eleverne har været vældig optaget af dette spil, som er det mest udbredte i verden. Vi håber, at det hurtigt må vinde indpas her

i landet. Spillet kan hurtigt læres og kan spilles af alle, unge såvel som ældre. Det vil være fortrinligt på sommerlejre, stævner og lignende.

Er du interesseret i reglerne, kan du blot skrive hertil.

På svømmekursus har der været 28 piger fordelt på 2 hold. Af de 28 piger var 22 nybegyndere. Det er dejligt med en frisk morgendukkert, og så er man rigtig kvik til at gå i gang med dagens opgaver.

Dette var sportsnyhederne fra denne sommer.

„ID, SOM I UNGDOM ØVES,
SENT I ALDERDOM SLØVES.“

Hilsen fra Nina.

Johannes Jensen.

Den 21. september læste vi her på H.u.H., at sognepræst Johannes Jensen, Vorde, var død. Det kneb lidt at fatte, at det var vor gode ven og medarbejder fra årene 1929—32, der var kaldt bort så pludselig og uventet.

Tankerne går tilbage til hine gode og lykkelige arbejdsår sammen med Johannes Jensen. Det var kampår for H.u.H., men de var fulde af livsmod og arbejdsmod, hvad der ikke mindst skyldtes den unge kandidat.

Sund og rask, som han var, tog han fat på arbejdet med godt humør og spredte en egen rolig, men stærk glæde om sig.

Hvor var han også en fin kollega, en grundig og afholdt lærer, et redeligt og trofast menneske.

Jeg er vis på, at alle, såvel elever som lærere, beklagede, at Johannes Jensen efter tre års arbejde brød op fra H.u.H.; men hans mål havde hele tiden været præstegerningen, som han jo havde forberedt sig til gennem hele sin ungdom,

måske betragtede han også selv arbejdet her som et led i denne forberedelse, hvad det også godt kan være.

I 21 år fik han lov at tjene som præst i vor folkekirke. Nu er arbejdsdagen sluttet; vi vil mindes ham og hans arbejde her med glæde og taknemlighed, og vore tanker går til hans familie, hans hustru og børn, som har mistet så meget ved hans bortgang.

Den tak, vi ikke kan bringe ham selv, retter vi til jer for, hvad I har været både for ham og os, som holdt forbindelsen vedlige. Gud være jer nær med sin styrke og hjælp i de tunge dage. N.P.P.

På farten.

Konrad Meyer Andersen og Peder Bjerrum har sammen med Mary og Lily været på en rask lille biltur.

Bjerrum har skrevet et „værk“ om turen, hvoraf vi klipper følgende:

Ved 2-tiden nåede vi den norske grænse, hvor kilometertælleren viste 1237. Grænsen dannedes af en flod, og fra broen herover var den skønneste udsigt til begge sider over vandet, hvorfra mange klippeøer ragede op.

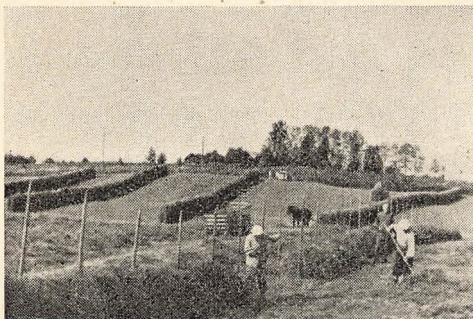
Kort efter gjorde vi holdt i en lille by, Sarpsborg. Bilen skulle smøres og have skiftet olie, og vi andre trængte også til noget mad.

Det tog nogen tid med vognen, men vi kom da derfra og fortsatte mod Oslo. Her brugte vi en times tid til at se det vigtigste i byen, og kl. 9 satte vi kursen mod Hamar, ca. 140 km nord for Oslo, besluttet på at nå dertil den aften.

Det var en pragtfuld tur trods halvmørket, op og ned og ud og ind langs med en stor sø. Vi havde ikke megen lyst til at komme på jagt efter værelse igen, så da vi var kommet gennem Hamar, kørte

vi ind på en mark med hø og rejste teltet, så sov pigerne i bilen. Det var ret sent, før vi kom til ro, og da vi stod op næste formiddag, var folkene ude at arbejde med hø, og manden hilste på os, som om det var en selvfølge, at vi lå i hans mark.

Nordmændene har en meget besværlig måde at lave hø på. De slår en lang række staver i jorden, somme tider i hele markens længde, dernæst spænder de en stål-

tråd ca. en halv meter over jorden og hænger et forholdsvist tyndt lag hø herpå. Så trækkes en ny tråd en halv meter højere, der ligeledes hænges til og så fremdeles, til de er oppe i mandshøjde.

I Moelv fik vi mælk og holdt rast på et dejligt sted ved en sø. Nu havde vi fået benzin på primussen og kunne lave te.

Vort første mål den dag var Lillehammer, hvor vi så Mayhaugen og de Sandvigske samlinger. Det er et stort og interessant frilandsmuseum, hvor man har norsk bygningsstil samlet i en nøddeskal. Fejlen var blot, at vi her som alle andre steder havde for lidt tid. Blandt andet så vi en gammel større bondegård i typisk norsk stil med hver ting i sin bygning. Der hørte 26 bygninger til gården, alle af træ. Vi så også et falskmøntneri, indbygget og godt caumofleret i en vældig stor udhulet træstamme.

Fra Lillehammer fortsatte vi til Rinkeby, hvor Konrad havde tjent for otte år

siden. Turen gik stadig med Lågen ved den ene side og de fleste steder med en klippevæg langs den anden. En gang imellem kunne vejen ikke følge elven, men måtte føres op over højfjeldene. I Rinkeby opsøgte vi først centralen og fik ringet til Juvashytten for at få at vide, hvad tid vi kunne komme på Galdhøpiggen næste dag. Så kørte vi til stationen og sendte hilsener hjem, hvorefter vi tog ud og så stavkirken. Det er fantastisk, at en 800-årig trækirke kan være så velbevaret. Den så ikke særlig gammel ud, var både smuk og ejendommelig, stilen mindede om en indisk pagode. Indvendig var den i og for sig også smuk, men det kom slet ikke til sin ret i halvmørket. Den var meget dystert, dels på grund af de meget små og få vinduer, men også på grund af de mørke farver.

Så kørte vi til Elstadgård, hvor Konrad ville hilse på sine bekendte. Nu skulle vi til Rangkløv, hvor han havde tjent. Den

var nabogård til Elstadgård, men Lågen var imellem, og for at komme over den måtte vi en mils vej sydpå til Fåvång og så op på den anden side af elven.

Selve turen op til Rangkløv var en oplevelse for sig. Hvorvidt det var en nydelse, var der delte meninger om, men en oplevelse var det i hvert fald. Gården lå oppe i ca. 1000 m højde, og det var absolut ikke hovedvej derop.

Vejen var smal, kun få steder var der mulighed for at passere et andet køretøj (vi så forøvrigt heller ingen), stigningen var stor, ofte var motoren jævnt godt belastet i 1. gear, og vejen snoede sig langs fjeldvæggen, så man mange steder kun kunne se vejen et par vognlængder frem. Dette var det mest ubehagelige, for selv om vi med vor fart kunne standse vognen på stedet, kunne vi ikke regne med, at en nedadgående vogn kunne gøre det samme, hvis den pludselig dukkede frem i et af de mange bratte sving.

Ofte måtte vi bremse op for nogle køer, der gik løse omkring med klokke på. Dette gjalt ikke blot her på de forholdsvis rolige veje, men sandelig også selv på hovedvejen. Overalt havde man løsdrift, og en ko i Norge har altid forkørselsret.

Jo højere vi kom, des mere udsigt havde vi, og efterhånden lå en stor del af Lågen og Guldbrandsdalen som et panorama for os. Underligt var det at se fra oven de veje, vi var kommet op ad. Det kunne træffe, at vi næsten lodret under os fik øje på en vejstrækning, vi havde passeret 10—15 minutter tidligere på opturen.

Vi kom til gården sidst på eftermiddagen og blev vel modtaget af den tidligere gårdejer og hans søster, der førte hus. Manden var ude i en fjerntliggende mark at arbejde med hø, så vidt jeg forstod over en halv times gang fra gården. Man

ville absolut have, vi skulle blive til næste dag, men da tid var det, vi savnede hårdest på turen, kunne der ikke være tale om det, men vi skulle da blive til aften, så Konrad kunne få talt med manden. Konen serverede kaffe for os med småkager til, og det var både godt og ondt, for vi var hundesultne, havde ikke fået noget siden om morgenen, men vi måtte jo spise, som om vi var kultiverede mennesker.

Derefter viste den gamle gårdejer os rundt over det hele, og det var interessant at se en sådan fjeldgård. Så vidt jeg husker, var gården på ca. 40 tdr. land agerjord og 1000 tdr. land skov. Køerne var langt borte oppe i højsæteren og kom ikke hjem før til efteråret, man havde blot nogle få stykker gående hjemme for at have mælk til husholdning. På enkelte områder ville vi kalde gården gammel-dags, på andre områder var den moderne, f. eks. havde de selvvanding i kostalden.

Stuehuset var meget flot og imponerende indvendig, men virkede ikke hyggelig, fordi der var så køligt allevegne. Såvel gården som folkene og hele ånden ledte gang på gang tanker hen på gamle slægtsromaner som: „— og bag dem synger skovene.“ og „Det blæser fra Dædningefjeld.“

Omsider kom manden hjem, lidt senere end beregnet, og vi skulle have aftensmad. Det var det eneste rigtig norske måltid, vi fik på turen, med flatbrød og gedeost m. m. Klokken har vel været 9, da vi kørte derfra, og vi ville til Galdensand, en lille by i Bøverdalen, hvorfra opstigningen til Galdhøjpiggen næste dag skulle begynde. Hertil var ca. 150 km, og det var ad veje, som ikke indbød til ret stor hastighed, det var derfor som sædvanlig hen ad de små timer, før vi fandt en mark at kampere i og fik teltet rejst.

Onsdag morgen måtte vi forholdsvis tidlig op og gøres færdige og få pakket sammen, til opturen til Juvashytten begyndte. Turen fra Galdensand til Juvashytten var ad Nordeuropas højeste bilvej, en ret hård kørsel, som vi ikke mente, den nye vogn havde godt af, hvorfor vi parkerede vognen og tog med turistvogne op. Der var to busser og en gammel lastvogn, der var indrettet til formålet. Sidstnævnte, som vi kom med, mindede mest om et hønsehus: nogle sider tømret sammen af rå brædder, en række vinduer i hver side, med eller uden glas, en pressening over det hele og en lille hønsestige op til lemme bagi. Bænkene havde også netop den størrelse og indbydes afstand, at nogle høns kunne sidde bekvemt på dem. Nå, der var fint vejr og godt humør, så turen gik fint. Der var fem kvarters kørsel, skiftende mellem 1. gear og slæbegear. Der var enkelte, der tog turen i privatvogne, selv en lille Folkevogn havde klarret den, men vi så da også i hvert fald een, som måtte opgive.

Vejle, 13. septbr. 1953.

Kære kammerater fra 35/36!

Vi kom, vi så lidt på hinanden, og vi fandt, at det var godt at være sammen igen. Vi savnede mange, men hjertelig tak for de hilsener, vi fik.

I løbet af søndag eftermiddag blev vi samlet og drak derefter kaffe i Mathiesens hyggelige hjem.

Efter en tur i Vejles skønne omegn spiste vi aftensmad på K.F.U.K. I løbet af aftenen havde Svarre, Mathiesen og Hougård ordet og iøvrigt drøftedes gammelt og nyt. Vi mærkede, at Pagh Petersens ord stadig er levende iblandt os. Måtte også ånden fra vor skole være det. Det er godt at være barn hos Cud og være under vor himmelske faders omsorg.

I 1954 inviterer Karen og Ingvard Hougård os til stævne i Grønbæk præstegård første søndag i september. Og det bliver

med børn! Så må vi blive mange. Notér dagen!

Kærlig hilsen fra
Christian Johansen og frue. Oscar Finderup og frue. Chr. Svarre og frue. Ingv. Hougård og frue (f. Bagger). Søren Sørensen og frue. Peder Svendsen og frue. O. Mathiesen og frue. Qvortrup og frue (f. Mathiesen). N. Ingvar Knudsen. Gerda Løye. Herdis Hessellund (f. Engebjerg).

ELEVSTÆVNER

HVIDBJERG

søndag den 18. oktober i missionshuset.
Kl. 15,00 foredrag ved lærer N. P. Pedersen.

Kl. 16,00 kaffebord - ordet frit, hilsener.

Kl. 19,30 møde ved lærerne Bent Munch og N. C. Borup.

Hjertelig velkommen alle.

P. u. v.

Magnus Odgaard.

HOLSTEBRO

søndag den 25. oktober i missionshuset.

Kl. 14,30 foredrag v. lærer N. C. Borup.

Kl. 15,30 kaffebord — nyt fra skolerne ved Else Marie Bjerrum, Borup og L. Christensen.

Kl. 17,00 eftermiddagsafslutning.

Kl. 20,00 offentligt møde v. forstander L. Christensen.

Velkommen alle.

P. u. v.

Alfred Nielsen.

HERNING

søndag den 25. oktober.

Kl. 14,30 på KFUM. foredrag v. lærer Aage Ebbesen, højskolen.

Kl. 15,30 kaffebord — frit samvær.

Kl. 17,00 eftermiddagsafslutning v. lærer P. Wemmelund, H.u.H.

Kl. 20,00 offentligt møde på KFUM. v. lærer Sv. R. Jensen, landbrugsskolen.

Velkommen alle. P.u.v.

Vestergaard Poulsen.

Østvendssysels højskolekreds

har møde lørdag den 24. oktober kl. 20 i Hjallerup missionshus.

Forstander L. CHRISTENSEN,

Haslev landbrugsskole, taler.

Emne: Guds rige — vort erhverv.

Kom selv — tag en kammerat med.

Alle, både unge og ældre, er velkomne!

Billetter fås ved indgangen og koster — kaffe iberegnet kr. 1,50 — uden kaffe kr. 0,75.

P. u. v.

Tage Sanden

Vandremapper:

„Jubilæumsringen 1941“ har ved Edel Holmsgaard Christensen indsendt 5 kr.

Klikfri S. 33 har v. Agnes Mørz indsendt 10 kr.

Hermed kvittering og tak.

Bryllupper.

24. oktober vies i Bjolderup kirke frk. Marie Holdt Jørgensen (51—52) til hr. barber Hans Peter Poulsen, Bolderslev.

30. septb. vies frk. Vera Pedersen S. 51 til hr. pastor Lorentzen, Hirtshals. Hjertelig til lykke.

Haslevkredsen i København H.u.H.

afholder møde på KFUK., St. Kannekestræde 19, mandag d. 1. nov kl. 20
Cand. theol. fru E. Balle-Olsen, f. Holmstrup, har lovet at tale. — Velkommen,
P.k.v.: Emma Augustinus.

3 møder i København.

Ved KFUK-spejdernes landslejr i Eskilstrup lovede vi korpsets formand frk. Skjøt Petersen at holde en række bibeltimer på KFUK. i København.

Datoerne bliver: Tirsdag d. 10. nov., tirsd. d. 8. decbr. og tirsd. d. 12. jan.

Møderne holdes kl. 19—20 på KFUK. i St. Kannekestræde. Emnet er: »Hvad der er skænket os i Kristus«: a. Glæde belyst ud fra Filp.brevet. b. Fred belyst ud fra Ef.brevet. c. Håb belyst ud fra 1. Peter.

Min kone vil slutte aftnerne for os ud fra emnet: »Bøn og bibellæsning.«

Vi vil gerne mødes med gamle elever efter møderne disse aftener. Tak, hvis I vil være med til at bære dem i bøn.

Käti og Johs. Magelund.

Til sommerens delingsførere.

I næste nr. bringer vi nogle billeder fra sommerens arbejde samt »Ninamarchen«.